

عنوان مقاله:

واکاوی ضد واقع گرایی و رهیافت تحقیق گرایانه مایکل دامت

محل انتشار:

دوفصلنامه متافیزیک، دوره 2، شماره 7 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

علی حسین خانی - کارشناس ارشد فلسفه منطق دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

اصطلاح «ضد واقع گرایی» نخستین بار توسط مایکل دامت، فیلسوف معاصر تحلیلی، معرفی شد. اما بحث وی نه در باب وجود یا عدم وجود طبقه ای خاص از اشیاء، بلکه پیرامون احکام و تصدیقات زبانی است. در نگاه او، برای حل منازعات متافیزیکی، به ویژه مناقشه میان واقع گرایی و ضد واقع گرایی، ابتدا باید نظریه معنایی باکفایت در باب معانی احکام، و نیز مفهوم مناسبی از صدق را انتخاب کرد. در این صورت، می توان نزاع میان این دو رهیافت را به منازعه ای در باب معنای احکام مذکور تبدیل کرد. دامت با انتقاد از موضع واقع گرایان معتقد است که نمی توان در باب معنا و نیز صدق و کذب احکام زبانی قضاوتی داشت مگر آنکه پیشاپیش، شواهد مناسبی برای این کار در دست داشته باشیم. فهم یک جمله، در نظر دامت، عبارت است از ظرفیت و توانایی تشخیص اینکه چه چیزی شاهدهی له یا علیه آن جمله محسوب می شود. به همین دلیل، در رهیافت ضد واقع گرایانه، هیچ تضمینی وجود ندارد که هر جمله ای، به طور متعین، صادق یا کاذب باشد. به عبارتی، نمی توان تایید کرد که هر حکمی، مستقل از معرفت و توانایی های انسانی در واریش شواهد، لزوماً یا صادق است یا کاذب، ادعایی که مدافعان واقع گرایی بر آن تاکید می کنند. در نگاه واقع گرایان، جهان یا به گونه ای است که حکمی مفروض بر آن اساس صادق است و یا نه، که در این صورت حکم مذکور کاذب خواهد بود، و این صادق یا کاذب بودن مستقل از معارف ما در این باره است. در این نوشته، پس از معرفی دو رهیافت واقع گرایی و نا-واقع گرایی، و نیز طرح موضع ضد واقع گرایانه دامت، رابطه آن را با نظریه معنای مورد نظر وی بررسی و تبیین خواهیم کرد.

کلمات کلیدی:

مایکل دامت، واقع گرایی، ضد واقع گرایی، شهودگرایی، نظریه معنای تحقیق گرایانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1276554>

